

The Journal of Academic Social Science Studies

International Journal of Social Science

Volume 5 Issue 4, p. 75-94, August 2012

**ÖZEL ÖĞRENCİ YURTLARINDA KALAN ÖĞRENCİLERİN
YURT YÖNETİMİNDEN KAYNAKLANAN SORUNLARA
İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ (ELAZIĞ İLİ ÖRNEĞİ)**

*OPINIONS OF STUDENTS WHO STAY IN PRIVATE STUDENT RESIDENCES
ABOUT ADMINISTRATIVE PROBLEMS (CASE STUDY OF ELAZIĞ)*

Yrd. Doç. Dr. Necmi GÖKYER

Fırat Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü

Abstract

This study aims to determine opinions of students who stay in private student residences about administrative problems. The study is made using descriptive scanning model and since 5 of the 16 student residences operating in Elazığ in 2011-2012 academic year did not permit questionnaire application, population of the study is composed of 1200 students staying in the remaining 11 student residences in Elazığ. Sample of the study is composed of 498 students chosen with simple random sampling method from among students staying in the said 11 residences. For collection of data, a questionnaire titled "opinions of students staying in private student residences about administrative problems" was used which was developed by the researcher. With the data obtained, arithmetic average, standard deviation, t test, one way analysis of variance were made. According to findings of the research 47.2% of the students find food prices high. Officers working in the residences are behaving towards students respectfully in general. Administrators are dealing with students very much at sometimes level. Sufficient education environment for studying according to student number can sometimes be found.

Keywords: Private student residence, administrative problems, students

Öz: Bu çalışmanın amacı, özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini belirlemektir. Betimsel tarama modeli kullanılarak yapılan çalışmanın evrenini 2011-2012 eğitim-öğretim yılında, Elazığ ilinde faaliyet gösteren 16 kız ve erkek öğrenci yurdunda barınmakta olan toplam 1654 öğrenci oluşturmaktadır. Ancak, yurt yöneticilerinden beşi anketi uygulamaya izin vermemiştir. Bu yurtlardan dördü erkek, yedisi kız öğrenci yurdu dur.

Araştırmanın örneklemini, 11 yurttaki kalan 1200 öğrenci arasından basit tesadüfi yöntemle seçilen 498 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından geliştirilen “özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini” belirlemek için hazırlanan anket kullanılmıştır. Elde edilen verilerle, aritmetik ortalama, standart sapma, t testi ve tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Araştırma bulgularına göre, öğrencilerin %47,2’si yemek ücretlerini yüksek bulmaktadır. Yurtta görevli çalışanlar öğrencilere genellikle saygılı davranmaktadır. Yöneticiler öğrencilerle ara sıra düzeyinde çok ilgilenmektedir. Ders çalışmak için öğrenci sayısına göre yeterli eğitim ortamı bazen bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: özel öğrenci yurdu, yönetim sorunları, öğrenciler

Giriş

Selçuklu ve Osmanlı Devleti dönemlerinde yüksek öğrenim birkaç büyük merkezde bulunan üst düzey medreselerde yerine getirilmekteydi. Büyük merkezler dışında ikamet eden halkın, çocuklarına öğrenim yaptırma, ulaşım, barınma, iye, kitap, para gibi sorunlarında sıkıntılar doğmuş, bu sorunlara çare bulabilmek için çabalar harcanmış bu nedenle, medreselerin buldukları bilim merkezlerinde kuruluş amaçları doğrultusunda teşkilatlanması ve kendi içlerinde bütünleştirilmesi yoluyla "Külliyeler" oluşturulmuştur. Buralarda halkın ve öğrencilerin bir taraftan din ve dünya bilimleri alanlarında bilgi, beceri ve deneyim sahibi olmaları sağlanmış, diğer taraftan medreselere devam eden öğrencilerin yatak, yemek, temizlik vb. ihtiyaçlarının giderildiği imaretler ile buralara harcanacak paraları sağlayacak akaretler kurulmuş, zengin kitaplıklar ile takviye edilen külliyeler halkın ve öğrencilerin eğitim, öğretim, dini, kültürel, ilmi ve mesleki ihtiyaçlarının karşılandığı birer eğitim öğretim ve sosyal merkezler haline getirilmiştir.

Cumhuriyet Döneminde ise 6 Mart 1924 tarihinde yürürlüğe giren 430 sayılı Kanun ile medrese ve imaretler kapatılmıştır. Bu durum, yüksek öğrenim öğrencilerinin barınma, yemek vb. ihtiyaçlarının giderilmesinde sıkıntı yaşatmışsa da Cumhuriyet Hükümetleri, bazı okulları yatılı (leyli) hale getirmiş ve bir kısım medreselerin barınma yerlerinden yararlanmak suretiyle sıkıntının hafifletilmesine çalışmıştır. İstanbul ve Ankara’da yükseköğretim kurumlarına devam eden öğrencilerin sayılarının artmasıyla, barınma ve beslenme ihtiyaçlarının giderilmesinde süre gelen sıkıntılar karşısında il özel idareleri, belediyeler, dernekler ve özel kişilerce yurtlar açılmaya başlanmıştır. Ancak; bu şekilde açılmış olan yurtlar, yüksek öğrenim öğrencilerinin barınma sorununu çözmemiştir. Bu gelişmeler sonucunda, kamusal nitelik taşıyan yurt işletmeciliğini denetim altına almak üzere yeni düzenlemelere gidilmiştir. 03 Mayıs 1949 tarihinde yürürlüğe giren 5375 sayılı Yüksek Öğretim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Kanunu ile "Yurt ve Aşevleri" konusu Milli Eğitim Bakanlığının yönetim ve sorumluluğuna verilmiş, bu kanuna ek olarak çıkarılan 01.04.1950 tarihli ve 5661 sayılı Kanun ile de özel ve tüzel kişilere ait yurtların açılmasına izin verilmesi ve denetlenmesi bu Bakanlığın görevleri arasına alınmıştır (Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, 2012).

Yurt, ortaöğrenim veya yüksek öğrenim öğrencilerinin barınma, beslenme ve diğer sosyal ihtiyaçlarının karşılandığı yerdir. Yurt yönetimi ise, yurt müdürü, müdür yardımcısı ve yönetim memurundan meydana gelen oluşumdur (Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliği, 2004, R. G. 25659; Değişiklik 2011, R. G. 27856).

Türkiye’de yurtlar; devlet yurtları (YURTKUR), üniversite yurtları, özel yurtlar olmak üzere kendi aralarında ayrılmaktadırlar. Devlet yurtları, kurum tarafından işletilen yurtlarda barındırılacak öğrencilerde aranacak şartların, yurtların idaresinin, işletmesinin,

öğrenci disiplin işlemlerinin, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler ile özel ve gece hizmetlerine ait usul ve esasların yerine getirildiği yerlerdir. Kredi ve Yurtlar Kurumunun misyonu, “yüksek öğrenim öğrencilerinin çağdaş ve güvenilir barınma, beslenme, kredi/burs hizmetleriyle öğrenimlerine, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerle kişisel gelişimlerine sosyal devlet yaklaşımıyla katkıda bulunmaktır” (YURTKUR, 2007:7). Üniversite yurtları da, üniversitelerin kuruluşlarıyla birlikte, üniversitelerin kampüslerinde öğrencilerin barınma, beslenme ve diğer sorunlarına kendi bütçeleriyle ve öğrenci aidatlarıyla çözüm getirmeye çalışan üniversitelere ait yurtlardır (YURTKUR 2001:5).

Yükseköğrenim öğrencilerine barınma hizmeti veren diğer kuruluşlar arasında son yıllarda sayıları hızla artmakta olan özel öğrenci yurtları da vardır. Özel öğrenci yurtları buldukları ilin veya ilçenin milli eğitim müdürlüğü ve emniyet müdürlüğü gibi mülki amirleri ile koordineli olarak ve onların üst denetiminde hizmetlerini sürdürmektedirler.

Özel yurtlar, kar amacıyla şahıslar tarafından açılan yurtlardır. Bu yurtlar yükseköğrenim öğrencilerinin, barınma, beslenme, çalışma salonu gibi ihtiyaçlarını gidermek için kar amacıyla açılmışlardır. Özel yurtlar, barınma ve ders çalışma açısından daha konforlu bir ortam sunmasının yanı sıra özellikle güvenli olmaları nedeniyle tercih edilmektedir. Devlet yurtları, özel yurtlara kıyasla daha ucuzdur. Özel yurtlar ve üniversite yurtları, devlet yurtlarına kıyasla daha konforlu bir konaklama olanağı sağlamaktadır. Bu nedenle fiyatları, devlet yurtlarından pahalıdır. Özel yurtların fiyatları buldukları bölgelere, üniversite yurtlarının fiyatları da üniversitelere göre değişmektedir (Güldiken ve Özekicioğlu, 2004:165).

Özel öğrenci yurtları, ortaöğretim ve yükseköğretim öğrencilerine sunulan barınma hizmeti ile diğer hizmetlerin eğitim sürecinin bir devamı olarak düşünülmesi gerekmektedir. Eğitim sürecinin bir bütün olarak daha sağlıklı işleminde, hizmet ortamlarının sağlıklı, güvenli ve yeterli olması kadar; öğrencilerin sosyal/toplumsal becerilerini geliştirmeye elverişli, diğer eğitsel amaçları gerçekleştirmeye uygun ve öğrencilerin akademik çalışmalarını destekleyecek nitelikte düzenlenmiş olması da önemlidir. Öte yandan, Özel Öğrenci Yurtlarında ifade edilen nitelikte hizmet sunulabilmesi, bu kurumlarla ilgili bütün yönetim süreçlerinin eşgüdüm içinde yürütülmesiyle mümkün olacaktır (MEB, Özel Öğrenci Yurtları Denetim Rehberi, 2010).

Yurt yönetimlerinin yurtta kalan öğrencilere sundukları hizmetlerin ve hizmet ortamlarının bazı standartlara uygun olması gerekmektedir. Örneğin, yönetici ve etüt odaları ile diğer birimlerin ihtiyacı karşılaması, çamaşırhane, lokal/kantin/dinlenme odasının yeterli olması, yemekhanenin ihtiyacı karşılar düzeyde olması, öğrenci dolapları ile yatakların temiz, düzenli ve yeterli olması, çamaşır ve banyo işlerinin zamanında ve düzenli olarak yerine getirilmesinin sağlanması, kurumun bölüm ve birimlerinin tertip-düzen ve temizliğinin sağlanması, eşya ve malzemelerin bakımının yapılması, öğrenci sayısı, binanın fiziki durumunun ve diğer donanımların dikkate alınarak ihtiyaca göre yeterli sayıda hizmetlinin görevlendirilmesi gibi (Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliği) Bütün bu hizmetleri yerine getirmek de yurt müdürlerinin görevleri arasındadır. Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliği'nin 5. maddesinde de yurt müdürlerinin görevlerinden bazıları; yurt personeli arasında iş bölümü yapmak ve çalışmalarını denetlemek, yurt binasının, tesislerinin ve malzemesinin bakım, onarım ve temizliğinin yapılmasını sağlamak, personelin düzenli olarak hizmet yürütmesini temin etmek, yurtta disiplin işleri ile ilgili görevlerin yürütülmesini sağlamak, şeklinde belirtilmektedir.

Bu çalışmada özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin yukarıda belirtilen hizmetlerin yürütülmesi sürecinde yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlar varsa belirlenmesi, sonuçlar doğrultusunda yurt yöneticilerine, sorunların çözülmesi için önerilerde bulunulması düşünülmektedir.

Problem Cümlesi

Bu çalışmanın amacı, özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini belirlemektir. Araştırma probleminde yer alan soruyu yanıtlamak için aşağıdaki alt problemler oluşturulmuştur.

1. Özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin boyutlar temelinde, yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşleri nelerdir?

2. Özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin, yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşleri; sınıf, bölüm, cinsiyet, kaç yıldır yurttaki kaldıkları, ailelerinin gelir durumu, geldikleri yerleşim türleri ve öğretim türü değişkenlerine göre farklılık göstermekte midir?

YÖNTEM

Özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini belirlemeyi amaçlayan bu araştırma tarama modelindedir. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır (Karasar, 2009:77).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, 2011-2012 eğitim-öğretim yılında Elazığ ili merkez ilçede özel olarak faaliyet gösteren 16 kız ve erkek öğrenci yurdunda barınmakta olan toplam 1654 öğrenci oluşturmaktadır. Ancak, bu yurt yöneticilerinden beşi anketi uygulamaya izin vermemiştir. Bu yurtlardan dördü erkek, yedisi kız öğrenci yurdu. Araştırmanın örneklemini ise, 11 yurttaki kalan 1200 öğrenci arasından basit tesadüfi yöntemle seçilen, 254'ü erkek, 335'i kız öğrenci olmak üzere toplam 589 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde Anderson'ın (1990), örneklem büyüklüğü belirleme formülü kullanılmış (Akt: Balcı, 2009:92) ve çizelgede 5000 kişinin bulunduğu evrende .05 tolerans düzeyine göre, 356 kişi olması gerektiği belirtilmiştir. Uygulama sırasında yaşanan kayıplar, öğrencilerin izinli olmaları ve/veya yurttaki bulunmamaları gibi nedenlerden dolayı, uygulanan anketlerden uygun olmayanların ayıklanması sonucunda araştırmanın sonucunda 498/589 (%84) anket işleme alınmıştır.

Veri Toplama Aracı

Verileri toplamak için tarama tekniği kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak anket ya da ölçeklerin kullanıldığı tarama yöntemi araştırmacının mevcut durumu betimleyebilmesini sağlar. Tarama tekniğinde, bir evrenden alınan örnekte yer alan katılımcılara, önceden yapılandırılmış bir soru seti sorularak veriler elde edilir (Fogelman ve Comber, 2007). Bu çalışmada veri toplama aracı, araştırmacı tarafından alan yazın taraması yoluyla hazırlanarak, değişik uzman görüşleri sonucunda son hali verilmiştir. Veri toplama aracı iki bölüme ayrılmıştır. İlk bölümde öğrencilerin demografik özelliklerini belirlemeye yönelik (sınıf,bölüm, cinsiyet, kaç yıldır yurttaki kaldığı, ailelerin gelir durumu, geldikleri yerleşim türü ve öğretim türü) bilgiler toplanmıştır. İkinci bölümde ise, öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerini içeren toplam 26 madde bulunmaktadır. Her madde "Hiçbir Zaman" (1), "Nadiren" (2), "Ara Sıra/Bazen (3), "Çoğunlukla/Genellikle" (4), "Her Zaman" (5) arasında değişen, Likert tipi bir ölçek üzerinde

değerlendirilmektedir. Ölçeğin aralıkları $5-1=4$; $4/5=.80$ 'dir. Ölçme aracı, 125 öğrenciye uygulanmış ve ön uygulamadan sonra elde edilen verilerle geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmıştır. Elde edilen verilerin açımlayıcı faktör analizine uygun olduğu görüşlere ilişkin maddelerle (KMO ve Bartlett testleri ile sınanmıştır. Verilerin KMO değeri ,806, Bartlett değeri 1286.3266, $df:45$, $p=.000$ 'dır) belirlendikten sonra veriler temel bileşenler analizi yöntemine göre, faktör analizi çözümlenmesine tabi tutulmuştur. Açımlayıcı faktör analizi sonucunda ölçeğin üç faktörlü bir yapıya sahip olduğu belirlenmiştir. Bu boyutlar; “yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi”, “beslenme hizmetleri” ve “mekan ve araç yeterliliği” olarak adlandırılmıştır. Yapılan ilk faktör analizi sonucunda 26 maddeden faktör yükü .30'un altında olan 14 madde ölçekten çıkartılmıştır. Yapılan ikinci işlemde yine aynı oranın altında kalan 1 madde ölçekten atılmıştır. Daha sonra aynı işlemler üçüncü kez tekrar edilmiş ve ölçekten aynı oranın altında kalan 1 madde daha atıldıktan sonra kalan 10 madde üç faktörden oluşan bir ölçek biçiminde yapılmıştır. Döndürülmüş faktör yük değerlerinin 0.41 ile 0.65 arasında değiştiği saptanmıştır. Faktör analizi, aynı yapıyı ya da niteliği ölçen değişkenleri bir araya toplayarak ölçmeyi az sayıda faktör ile açıklamayı amaçlayan bir istatistiksel tekniktir (Büyüköztürk, 2009:123). Bu sonuçlara göre verilerin faktör analizi için uygun olduğu belirlenmiştir. Ölçekte bulunan boyutlardan, “yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda iki madde bulunmaktadır ve bu boyuta ait Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .63'tür. “Beslenme hizmetleri” boyutunda üç madde bulunmaktadır ve bu boyuta ait Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .75'tir. “Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda beş madde bulunmaktadır ve bu boyuta ait Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .80'dir. Ölçeğin tamamının açıkladığı toplam varyans, %50,607 Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı ise .76'dır. Ölçeğin mevcut haliyle özel öğrenci yurtlarında yönetimden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerin ölçümlerinde kullanılabileceği görülmüştür.

Ölçeğin madde ve faktör yükleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Öğrencilerin Yurtlardaki Yönetimsel Sorunlara İlişkin Ölçeğin Madde ve Faktör Yükleri

Boyut 1: Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi	Faktör Yükü	\bar{x}	SS
3. Yöneticiler öğrencilerle çok ilgilenmektedir.	,493	3,39	1,25
11. Yurtta görevli çalışanlar öğrencilere saygılı davranmaktadır.	,417	3,87	1,10
Birinci boyutun Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .63'tür.			
Boyut 2: Beslenme hizmetleri			
9. Kahvaltıdaki gıdalar yeterlidir.	,461	3,16	1,37
15. Yemek çeşitleri yeterlidir	,658	3,10	1,32
25. Yemekler lezzetlidir.	,569	3,15	1,27
İkinci boyutun Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .75'tir.			
Boyut 3: Mekan ve Araç Yeterliliği			
5. Kantin ihtiyaçlarımızı karşılamaktadır.	,500	3,26	1,53
16. Odalarda buzdolabı bulunmaktadır.	,454	2,32	1,81
20. Etüt odaları öğrenciler için yeterlidir.	,544	3,38	1,45
23. Çalışma odasındaki malzemeler ihtiyaçlarımızı karşılamaktadır.	,427	3,07	1,40
26. Ders çalışmak için öğrenci sayısına göre yeterli eğitim ortamı bulunmaktadır.	,539	3,35	1,39
Üçüncü boyutun Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .80'dir			
KMO değeri ,806, Bartlett değeri 1286.3266, $df:45$, $p=.000$ 'dır.			
Ölçeğin toplam varyansı: %50,607, Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı ise .76'dır.			

Tablo 1’de görüldüğü gibi, öğrencilerin; “yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutundaki “yöneticiler öğrencilerle çok ilgilenmektedir” maddesine ilişkin görüşleri ($\bar{x}=3,39$) “ara sıra/bazen” düzeyinde iken, “yurtta görevli çalışanlar öğrencilere saygılı davranmaktadır” maddesine ilişkin görüşlerinin ise ($\bar{x}=3,87$) “genellikle” düzeyinde olduğu görülmektedir. Öğrencilerin; “beslenme” boyutundaki “kahvaltıdaki gıdalar yeterlidir”, “yemek çeşitleri yeterlidir” ve “yemekler lezzetlidir” maddelerinin hepsine ilişkin görüşlerinin ($\bar{x}=3,10-3,16$) “ara sıra/bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Öğrencilerin; “mekan ve araç yeterliliği” boyutundaki “odalarda buzdolabı bulunmaktadır” ($\bar{x}=2,32$) maddesine ilişkin görüşleri “nadiren” iken, “kantin ihtiyaçlarımızı karşılamaktadır”, “etüt odaları öğrenciler için yeterlidir”, “çalışma odasındaki malzemeler ihtiyaçlarımızı karşılamaktadır” ve “ders çalışmak için öğrenci sayısına göre yeterli eğitim ortamı bulunmaktadır” maddelerinin hepsine ilişkin görüşlerinin ise ($\bar{x}=3,07-3,38$) “ara sıra/bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir.

Verilerin Analizi

Veriler, SPSS 16.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Öğrencilerin görüşlerine ilişkin frekans ve yüzdeler, aritmetik ortalamalar ve standart sapmalar hesaplanmıştır. Değerlendirmelerde anlamlılık düzeyi .05 olarak alınmıştır. Bu analizlerin yanı sıra öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için öncelikle dağılımın homojen olup olmadığını test eden Levene’nin Varyansların Homojenliği Testi (Levene’s Test for Equality of Variances) sonuçları incelenmiştir. Cinsiyet ve öğretim türü değişkenlerine göre yapılan karşılaştırmalarda dağılımın normal olduğu durumlarda bağımsız gruplar t testi, normal olmadığı durumlarda ise Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Sınıf, bölüm, kaç yıldır yurttaki kaldıkları, ailelerinin gelir durumu, geldikleri yerleşim türleri ve öğretim türü değişkenlerine göre yapılan karşılaştırmalarda da normal dağılımın uygunluk testi sonucuna göre dağılımın normal olduğu durumlarda tek yönlü Varyans Analizi (One-way ANOVA), normal olmadığı durumlarda ise Kruskal Wallis H testleri kullanılmıştır. Kruskal Wallis H testi sonucunda anlamlı bir fark belirlendiğinde farkın kaynağını belirlemek için grupların ikili kombinasyonları yapılarak Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre anlamlı farklılığın kaynağının belirlenmesinde LSD testi kullanılmıştır.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, araştırma bulgularına ilişkin elde edilen veriler, alt problemlere göre tablolaştırılmış ve yorumlanarak verilmiştir.

Öğrencilerin Demografik Özellikleri

Öğrencilerin demografik özelliklerine göre dağılımı Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Öğrencilerin Demografik Özelliklerine Göre Dağılımları.

Sınıfınız	N=498	f	%
1. Sınıf		210	42,2
2. Sınıf		118	23,7
3. Sınıf		72	14,5
4. Sınıf		98	19,7
Bölümünüz			
Sosyal Bilimler		109	21,9
Fen Bilimleri		381	76,5
Görsel Sanatlar		8	1,6
Cinsiyetiniz			
Kadın		286	57,4
Erkek		212	42,6
Kaç yıldır yurttaki kalıyorsunuz?			
1 yıldan az		208	41,8
1-2 yıldır		162	32,5
3-4 yıldır		108	21,7
5 yıl ve daha fazla		20	4,0
Ailenizin aylık geliri ne kadardır?			
Asgari ücretin altı (650 TL)		76	15,3
651-1300 TL		198	39,8
1301-1950 TL		115	23,1
1951-2600 TL		64	12,9
2601-3250 TL		22	4,4
3251 TL ve üstü		23	4,6
Geldiğiniz yerleşim türü			
Büyükşehir		193	38,8
Şehir		187	37,6
İlçe		84	16,9
Köy		34	6,8
Öğretim türünü belirtiniz			
I. Öğretim		244	49,0
II. Öğretim (Gece)		254	51,0

Tablo 2'ye göre, araştırmaya katılan öğrencilerin %42,2'si birinci sınıf, %23,7'si ikinci sınıf, %14,5'i üçüncü sınıf, %19,7'si de dördüncü sınıftadır. %21,9'u Sosyal Bilimler, %76,5'i Fen Bilimleri, % 1,6'sı Görsel Sanatlar branşındadır. % 57,4'ü kadın ve %42,6'sı erkektir. Öğrencilerin %41,8'i bir yıldan az yurttaki kaldığını, %32,5'i 1-2 yıldır, %21,7'si 3-4 yıldır, %4,0'ü de beş yıl ve daha fazladır yurttaki kaldığı görülmektedir. Öğrencilerin %15,3'ünün ailesinin aylık gelirinin asgari ücretin altında (650 TL) olduğu, %39,8'inin 651-1300 TL arasında, %23,1'inin 1301-1950 TL, %12,9'unun 1951-2600 TL, %4,4'ünün 2601-3250 TL ve %4,6'sının da 3251 TL ve üstü gelire sahip olduğu görülmektedir. Öğrencilerin geldikleri yerleşim türü değişkenine göre, %38,8'inin büyükşehir, %37,6'sının şehir, %16,9'unun ilçe ve %6,8'inin de köyden geldiği görülmektedir. Öğretim türüne göre ise, öğrencilerin %49,0'unun birinci öğretimde, %51,0'inin de ikinci öğretimde okudukları görülmektedir.

Öğrencilere, ankette evet veya hayır şeklinde cevaplamaları istenen beş adet soru yöneltilmiştir. Bu soruların cevaplarına ilişkin istatistikler Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Yurtların Değişik Özelliklerine/Kurallarına İlişkin İstatistikler

No	Maddeler	Evet	%	Hayır	%
27	Yemek ücretleri yüksektir.	235	47,2	263	52,8
28	Yurda son giriş saati erkendir.	204	41,0	294	59,0
29	Yurda ulaşımında sorun vardır.	127	25,5	371	74,5
30	Televizyon izleme odası bulunmaktadır.	336	67,5	162	32,5
31	Yurda dışarıdan değişik yiyecekler ve su getirmek yasaktır.	198	39,8	300	60,2

Tablo 3’te görüldüğü gibi, öğrencilerin %47,2’si yemek ücretlerinin yüksek olduğunu, %41’i yurda son giriş saatinin erken olduğunu, %25,5’i yurda ulaşımında sorun olduğunu, %67,5’i yurtda televizyon izleme odasının bulunduğunu ve %39,8’i de yurda dışarıdan değişik yiyecek ve su getirmenin yasak olduğunu ifade etmişlerdir.

Özel öğrenci yurtlarında kalan öğrencilerin boyutlar temelinde, yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşleri nelerdir?

Öğrencilerin yurttaki yönetsel sorunlara ilişkin görüşlerinin aritmetik ortalama ve standart sapma sonuçları Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Öğrencilerin Yurttaki Yönetsel Sorunlara İlişkin Boyutlara Ait İstatistikler

BOYUTLAR	\bar{x}	SS
1. Yönetici-Çalışan-Öğrenci İletişimi	3,63	1,01
2. Beslenme Hizmetleri	3,14	1,08
3. Mekan ve Araç Yeterliliği	3,08	,99

Araştırma sonucunda genel olarak öğrencilerin, “yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” ($\bar{x}=3,63$) boyutuyla ilgili görüşlerine ait ortalama “genellikle” düzeyinde iken, “beslenme hizmetleri” ($\bar{x}=3,14$) ve “mekan ve araç yeterliliği” ($\bar{x}=3,08$) boyutlarıyla ilgili görüşlerinin ortalamasının “bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerinin ortalamaları beslenme hizmetleri ile mekan ve araç yeterliliği boyutlarında daha düşüktür.

Öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşleri arasında cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek üzere yapılan t testi sonuçları tablo 5’te verilmiştir.

Tablo 5. Özel Yurttaki Yönetsel Sorunlara İlişkin Boyutların Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılığına İlişkin t- Testi Sonuçları

BOYUTLAR	Cinsiyet	N	\bar{x}	SS	Levene	p	t	P
1.Yönetici-Çalışan-Öğrenci İletişimi	Kadın	286	3,54	1,06	5,773	,017*	-2,229	,026
	Erkek	212	3,75	,92				
2. Beslenme Hizmetleri	Kadın	286	3,20	1,06	,853	,356	1,584	,114
	Erkek	212	3,05	1,10				
3. Mekan ve Araç Yeterliliği	Kadın	286	2,94	1,12	44,341	,000*	-3,606	,000
	Erkek	212	3,26	,75				

Tablo 5’te yer alan bulgular incelendiğinde, katılımcıların görüşleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için öncelikle dağılımın homojen olup olmadığını test eden Levene’nin Varyansların Homojenliği Testi (Levene’s Test for Equality of Variances) sonuçları incelenmiştir. Görüşlerin birinci ve üçüncü boyutlarda anlamlı biçimde farklılaştığı görülmektedir. İki boyutta da öğrencilerin görüşlerinin homojen olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre görüşlerinin farklılaştığı görülmektedir. Erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre daha yüksek aritmetik ortalamalara sahip oldukları belirlenmiştir. Erkek katılımcılar kadınlara göre, yurt yönetimlerinden kaynaklanan yönetim sorunlarını daha düşük düzeyde değerlendirmektedirler. Anlamlı farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için ikili karşılaştırmalarda kullanılan Mann-Whitney U testi yapılmış ve her iki boyuttaki gruplara ait sıra ortalamaları hesaplanmıştır. “Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda kadın katılımcıların görüşlerinin (sıra ort.=238,40) düzeyinin, erkek katılımcıların görüşlerinin (sıra ort.=264,48; U=27140.0; P=,043) düzeyinden daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Bu boyutta kadın katılımcılar yurtda yönetimden kaynaklanan sorunların erkek katılımcılara göre daha yüksek düzeyde olduğu görüşündedirler. “Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda bayan katılımcıların görüşlerinin (sıra ort.=230,35; U=24840.5; P=,001) düzeyinin, erkek katılımcıların görüşlerinin (sıra ort.=275,33) düzeyinden daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Bu boyutta da kadın katılımcılar yurt yönetiminden kaynaklanan sorunların erkek katılımcılara göre daha yüksek düzeyde olduğu görüşündedirler.

Öğrencilerin özel yurtdaki yönetsel sorunlara ilişkin görüşlerinin, okudukları bölüm değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6. Öğrencilerin Yurtdaki Yönetsel Sorunlara İlişkin Görüşlerinin Okudukları Ölüm Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

BOYUTLAR	BÖLÜM	N:498	\bar{X}	Varyans Kay.	Kar. Top.	sd	Kar. Ort.	F	p
1. Yönetici-Çalışan-Öğrenci İletişimi	Sosyal Bil.	109	3,77	Gruplar Arası	2,557	2	1,279	1,252	,287
	Fen Bil.	381	3,59	Grup İçi	505,544	495	1,021		
	Görsel Sanatlar	8	3,56	Toplam	508,101	497			
	Levene: ,304		p= ,738						
2. Beslenme Hizmetleri	Sosyal Bil.	109	3,23	Gruplar Arası	3,178	2	1,589	1,358	,258
	Fen Bil.	381	3,12	Grup İçi	579,033	495	1,170		
	Görsel Sanatlar	8	2,62	Toplam	582,211	497			
	Levene: 1,991		p= ,138						
3. Mekan ve Araç Yeterliliği	Sosyal Bil.	109	2,99	Gruplar Arası	1,324	2	,662	,666	,514
	Fen Bil.	381	3,10	Grup İçi	491,943	495	,994		
	Görsel Sanatlar	8	2,90	Toplam	493,267	497			
	Levene: ,680		p= ,507						

P<0.05

Tabloda 6’da görüldüğü gibi, Levene testi ile boyutların varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, bu işlem sonucunda bütün boyutların varyanslarının homojen olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin görüşlerinin, okudukları bölümler arasındaki farklılığın kaynağının belirlenmesinde LSD testi kullanılmıştır. LSD testi sonucuna göre de hiç bir boyutta anlamlı fark ortaya çıkmamıştır.

Öğrencilerin özel yurtdaki yönetsel sorunlara ilişkin görüşlerinin, sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7. Öğrencilerin Yurtdaki Yönetsel Sorunlara İlişkin Görüşlerinin Sınıf Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları/

BOYUTLAR	SINIFLAR N:498	\bar{X}	Varyans Kay.	Kar. Top.	sd	Kar. Ort.	F	p	
1.Yönetici- Çalışan- Öğrenci İletişimi	1. Sınıf	210	3,81	Gruplar Arası	15,886	3	5,295	5,314	,001*
	2. Sınıf	118	3,40	Grup.İçi	492,215	494	,996		
	3. Sınıf	72	3,44	Toplam	508,101	497			
	4. Sınıf	98	3,67		LSD: 1-2,3: 2-4				
	Levene:	1,504	p= ,213						
2. Beslenme Hizmetleri	1. Sınıf	210	3,06	Gruplar Arası	3,462	3	1,154	,985	,399
	2. Sınıf	118	3,12	Grup.İçi	578,749	494	1,172	-	
	3. Sınıf	72	3,17	Toplam	582,211	497			
	4. Sınıf	98	3,29						
	Levene:	1,712	p= ,164						
3.Mekan ve Araç Yeterliliği	1. Sınıf	210	3,37	Gruplar Arası	33,409	3	11,136	11,963	,000*
	2. Sınıf	118	2,75	Grup.İçi	459,859	494	,931		
	3. Sınıf	72	2,92	Toplam	493,267	497			
	4. Sınıf	98	2,96		LSD:1-2,3,4	Sınıf : 1-2:MWU=8170.0 P=,000			
	Levene:	6,819	p= ,000*	KWH: 26,312	P=,000	Sınıf: 1-3: MWU=5679.5 P=,002			
					Sınıf: 1-4: MWU=7639.0	P=,000			

P<0.05

Tablo 7’de görüldüğü gibi, öğrencilerin özel yurt yönetimlerinden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerinin, sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Levene testi ile boyutların varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, bu işlem sonucunda “mekan ve araç yeterliliği” boyutunun varyansının homojen olmadığı saptanmıştır. Bunun üzerine bu boyutta öğrencilerin yurt yönetimlerinden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için non-parametrik Kruskal Wallis-H testi yapılmıştır. Bu test sonrası belirlenen anlamlı farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için ikili karşılaştırmalarda

kullanılan Mann-Whitney U testi yapılmış ve her iki boyuttaki gruplara ait sıra ortalamaları hesaplanmıştır.

“Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda 1. sınıftaki öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=184,60) düzeyinin, 2. sınıf öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=128,74) düzeyinden daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu boyutta birinci sınıf öğrencileri yurttardaki yönetsel sorunların ikinci sınıf öğrencilerine göre daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. Aynı boyutta birinci sınıftaki öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=150,45) düzeyinin, üçüncü sınıf öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=115,38) düzeyinden daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Birinci sınıf öğrencileri yurttardaki yönetsel sorunların üçüncü sınıf öğrencilerine göre daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. Yine aynı boyutta birinci sınıftaki öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=167,12) düzeyinin, dördüncü sınıf öğrencilerin görüşlerinin (sıra ort.=127,45) düzeyinden daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Birinci sınıf öğrencileri yurttardaki yönetsel sorunların dördüncü sınıf öğrencilerine göre daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler.

Sınıf değişkenine göre, öğrencilerin görüşleri arasındaki farklılığın kaynağının belirlenmesine yönelik yapılan LSD testi sonucuna göre de öğrencilerin yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin “yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” ve “mekan ve araç yeterliliği” boyutlarında anlamlı olduğu saptanmıştır. Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda birinci sınıf (\bar{x} :3,81), ikinci sınıf (\bar{x} :3,40) ve üçüncü sınıf (\bar{x} :3,44) öğrencilerinin görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Birinci sınıf öğrencileri yurttardaki yönetsel sorunların daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. Aynı boyutta ikinci sınıf (\bar{x} :3,40) ve dördüncü sınıf (\bar{x} :3,67) öğrencilerinin görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Dördüncü sınıf öğrencileri yurttardaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. “Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda birinci sınıf (\bar{x} :3,37), ikinci sınıf (\bar{x} :2,75), üçüncü sınıf (\bar{x} :2,92) dördüncü sınıf (\bar{x} :2,96) öğrencilerinin görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Birinci sınıf öğrencileri yurttardaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler.

Öğrencilerin özel yurttardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, yurttan kaldıkları süre değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8. Öğrencilerin Yurttardaki Yönetsel Sorunlara İlişkin Görüşlerinin Kaç Yıldır Yurttan Kaldığı Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

BOYUTLAR	Kaç Yıl N:498	\bar{X}	Varyans Kay.	Kar. Top.	sd	Kar. Ort.	F	p
1.Yönetici- Çalışan- Öğrenci İletişimi	1 yıldan az	208	3,74	Gruplar Arası	6,284	3	2,095	2,062 ,104
	1-2 yıldır	162	3,49	Grup. İçi	501,817	494	1,016	
	3-4 yıldır	108	3,65	Toplam	508,101	497		
	5 yıl ve daha fazla	20	3,50		LSD: 1-2			
							Levene: ,970	p= ,406
2. Beslenme Hizmetleri	1 yıldan az	208	3,04	Gruplar Arası	5,016	3	2,095	1,431 ,233

	1-2 yıldır	162	3,13	Grup.İçi	577,195	494	1,016		
	3-4 yıldır	108	3,30	Toplam	582,211	497			
	5 yıl ve daha fazla	20	3,28		LSD:1-3				
	Levene:	2,310	p=	,076					
3.Mekan ve Araç Yeterliliği	1 yıldan az	208	3,30	Gruplar Arası	25,947	3	2,095	9,143	,000
	1-2 yıldır	162	2,77	Grup.İçi	467,320	494	1,016		
	3-4 yıldır	108	3,12	Toplam	493,267	497			
	5 yıl ve daha fazla	20	2,94		LSD: 1-2;3-2				
	Levene:	1,607	p=	,187					

Tabloda 8’de görüldüğü gibi, öğrencilerin özel yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, yurttan kaldıkları süre değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla öncelikle Levene testi ile boyutların varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, bu işlem sonucunda bütün boyutların varyanslarının homojen olduğu görülmüştür. Yurtlarda kaldıkları süre değişkenine göre, öğrencilerin görüşleri arasındaki farklılığın kaynağının belirlenmesine yönelik yapılan LSD testi sonucuna göre ise, öğrencilerin yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin her üç boyutta da anlamlı olduğu saptanmıştır. “Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda bir yıldan az yurttan kalan öğrencilerle (\bar{x} :3,74) bir-iki yıldır yurttan kalan öğrencilerin (\bar{x} :3,49) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Bir yıldan az yurttan kalan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. “Beslenme hizmetleri” boyutunda bir yıldan az yurttan kalan öğrencilerle (\bar{x} :3,04) üç-dört yıldır yurttan kalan öğrencilerin (\bar{x} :3,30) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Üç-dört yıldır yurttan kalan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. “Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda bir yıldan az yurttan kalan öğrencilerle (\bar{x} :3,30) ve bir-iki yıldır yurttan kalan öğrencilerin (\bar{x} :2,77) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Bir yıldan az yurttan kalan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. Aynı boyutta üç-dört yıldır yurttan kalan öğrencilerin görüşleri ile (\bar{x} :3,12) bir-iki yıldır yurttan kalan öğrencilerin (\bar{x} :2,77) görüşleri arasında, üç-dört yıldır yurttan kalan öğrencilerin lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Üç-dört yıldır yurttan kalan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler.

Öğrencilerin özel yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, ailenin aylık geliri değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 9. Öğrencilerin Yurtlardaki Yönetmel Sorunlara İlişkin Görüşlerinin Ailenin Aylık Geliri Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

BOYUTLAR	AİLENİN AYLIK GELİRİ	N:498	\bar{X}	Varyans Kay.	Kar. Top.	sd	Kar. Ort.	F	p
1.Yönetici-Çalışan-Öğrenci İletişimi	0-650 TL	76	3,56	Gruplar Arası	6,602	5	1,320	1,295	,265
	651-1300	198	3,66	Grup.İçi	501,499	492	1,019		
	1301-1950	115	3,76	Toplam	508,101	497			
	1951-2600	64	3,58		LSD: 3-5				
	2601-3250	22	3,29						
	3251 ve üstü	23	3,39						
	Levene: 1,838		p= ,104						
2. Beslenme Hizmetleri	0-650 TL	76	2,89	Gruplar Arası	6,588	5	1,318	1,126	,345
	651-1300	198	3,14	Grup.İçi	575,623	492	1,170		
	1301-1950	115	3,26	Toplam	582,211	497			
	1951-2600	64	3,18		LSD:1-3				
	2601-3250	22	3,21						
	3251 ve üstü	23	3,08						
	Levene: 3,134		p= ,009						
3.Mekan ve Araç Yeterliliği	0-650 TL	76	2,88	Gruplar Arası	13,949	5	2,790	2,864	,015
	651-1300	198	3,00	Grup.İçi	479,318	492	,974		
	1301-1950	115	3,06	Toplam	493,267	497			
	1951-2600	64	3,26		LSD: 1-4,5,6; 2-5,6				
	2601-3250	22	3,51						
	3251 ve üstü	23	3,46						
	Levene: ,828		p= ,530						

Tablo 9’da görüldüğü gibi, öğrencilerin özel yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, ailenin aylık geliri değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla öncelikle Levene testi ile boyutların varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, bu işlem sonucunda “beslenme hizmetleri” boyutunun varyansının homojen olmadığı saptanmıştır. Bunun üzerine bu boyutta öğrencilerin yurtlardaki yönetmel sorunlara ilişkin görüşlerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için non-parametrik Kruskal Wallis-H testi yapılmıştır. Bu test sonrasında gruplar arasında anlamlı farklılığın olmadığı görülmüştür.

Ailelerin aylık geliri değişkenine göre, öğrencilerin görüşleri arasındaki farklılığın kaynağını bulmaya yönelik yapılan LSD testi sonucuna göre ise, öğrencilerin yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin her üç boyutta da anlamlı olduğu saptanmıştır. “Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda ailesinin aylık geliri 1301-1950 TL olan öğrencilerin görüşleri ile (\bar{x} :3,76) ailesinin aylık geliri 2601-3250 TL olan öğrencilerin (\bar{x} :3,29) görüşleri

arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Aylık geliri 1301-1950 TL olan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler. “Beslenme hizmetleri” boyutunda ailesinin aylık geliri 0-650 TL olan öğrencilerin görüşleri ile (\bar{x} :2,89) ailesinin aylık geliri 1301-1950 TL olan öğrencilerin (\bar{x} :3,26) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Aylık geliri 0-650 TL olan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha yüksek düzeyde olduğu görüşündedirler.

“Mekan ve araç yeterliliği” boyutunda ailesinin aylık geliri 0-650 TL olan öğrencilerin görüşleri ile (\bar{x} :2,88) ailesinin aylık geliri 1951-2600 TL (\bar{x} :3,26), 2601-3250 TL (\bar{x} :3,51) ve 3251 TL ve üstü olan öğrencilerin (\bar{x} :3,46) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Aylık geliri 0-650 TL olan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha yüksek düzeyde olduğu görüşündedirler. Aynı boyutta ailesinin aylık geliri 651-1300 TL olan öğrencilerin görüşleri ile (\bar{x} :3,00), ailesinin aylık geliri 2601-3250 TL (\bar{x} :3,51) ve 3251 TL ve üstü olan öğrencilerin (\bar{x} :3,46) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Aylık geliri 651-1300 TL olan öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha yüksek düzeyde olduğu görüşündedirler.

Öğrencilerin özel yurttaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, geldiğiniz yerleşim yeri değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 10’da verilmiştir.

Tablo 10. Öğrencilerin Yurttaki Yönetimsel Sorunlara İlişkin Görüşlerinin Geldikleri Yerleşim Yeri Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

BOYUTLAR	YERLEŞİM YERİ N:498	\bar{X}	Varyans Kay.	Kar. Top.	sd	Kar. Ort.	F	p	
1.Yönetici- Çalışan- Öğrenci İletişimi	Büyükşehir	193	3,64	Gruplar Arası	1,876	3	,625	,610	,609
	Şehir	187	3,56	Grup. İçi	506,225	494	1,025		
	İlçe	84	3,73	Toplam	508,101	497			
	Köy	34	3,70						
	Levene: ,168		p= ,918						
2. Beslenme Hizmetleri	Büyükşehir	193	3,00	Gruplar Arası	5,867	3	1,956	1,676	,171
	Şehir	187	3,24	Grup.İçi	576,343	494	1,167		
	İlçe	84	3,21	Toplam	582,211	497			
	Köy	34	3,16		LSD:1-2				
	Levene: ,480		p= ,696						
3.Mekan ve Araç Yeterliliği	Büyükşehir	193	3,10	Gruplar Arası	1,665	3	,555	,558	,643
	Şehir	187	3,02	Grup.İçi	491,602	494	,995		
	İlçe	84	3,17	Toplam	493,267	497			
	Köy	34	3,00						
	Levene: 3,986		p= ,008						

Tablo 10’da görüldüğü gibi, öğrencilerin özel yurttaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin, geldiğiniz yerleşim yeri değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip

göstermediğini belirlemek amacıyla öncelikle Levene testi ile boyutların varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, bu işlem sonucunda “mekan ve araç yeterliliği” boyutunun varyansının homojen olmadığı saptanmıştır. Bunun üzerine bu boyutta öğrencilerin yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin geldikleri yerleşim yerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için non-parametrik Kruskal Wallis-H testi yapılmıştır. Bu test sonrasında gruplar arasında anlamlı farklılığın olmadığı görülmüştür.

Bu farklılıkların öğrencilerin geldikleri hangi yerleşim yerleri arasında olduğunu belirlemek için LSD testi (Least Significant Difference-En Küçük Önemli Fark) sonucuna göre ise, öğrencilerin yönetim sorunlarına ilişkin görüşlerinin tek boyutta anlamlı olduğu saptanmıştır. “beslenme hizmetleri” boyutunda büyükşehirden gelen öğrencilerin görüşleri ile ($\bar{x}:3,00$) şehirden gelen öğrencilerin ($\bar{x}:3,24$) görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Şehirden gelen öğrenciler yurttaki yönetim sorunlarının daha düşük düzeyde olduğu görüşündedirler.

Farklı sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşleri arasında fark olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan t testi sonuçları Tablo 11’de verilmiştir.

Tablo 11. Özel Yurtlardaki Yönetimsel Sorunlara İlişkin Boyutların Öğretim Türü Değişkenine Göre t- Testi Sonuçları

BOYUTLAR	Cinsiyet	N	\bar{X}	SS	Levene	p	t	P
1.Yönetici-Çalışan-Öğrenci İletişimi	I.Öğretim	244	3,60	,99	,654	,419	-,671	,503
	II.Öğretim	254	3,66	1,02				
2. Beslenme Hizmetleri	I.Öğretim	244	3,14	1,01	4,609	,032	,073	,942
	II.Öğretim	254	3,13	1,14				
3. Mekan ve Araç Yeterliliği	I.Öğretim	244	3,11	,943	,988	,046	,720	,472
	II.Öğretim	254	3,04	1,04				

Tablo 11’de görüldüğü gibi, farklı sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin yurtlardaki yönetim sorunlarına ilişkin görüşleri arasında fark olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan t testi sonucunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ($p > 0.05$) yoktur. Yani birinci ve ikinci öğretimde okuyan öğrencilerin yurtlardaki yönetim sorunları konusunda benzer görüşlere sahip olduğu görülmektedir.

Yurtta kalma nedenini lütfen belirtiniz... şeklinde yapılandırılmamış soruya verilen cevaplar ise şöyledir: “*Yemek derdinin ve ev işlerinin (bulaşık, temizlik) olmaması*” (20 kişi), “*kalacak başka yerinin olmaması, evinin köyde olması ya da üniversitenin evine uzak olması*” (75 kişi), “*okul hayatının daha düzenli, rahat, güvenilir, disiplinli ve huzurlu olması, maddi yönden daha uygun olması*” (104 kişi), “*ders çalışma ortamının ve koşullarının elverişli olması*” (5 kişi), “*kendi isteğim, böyle uygun gördüm*” (5 kişi), “*arkadaş edinmek*” (2 kişi), “*adaptasyon süreci*” (2 kişi), “*hocamın tavsiyesi etmesi, ailemin istemesi*” (12 kişi), “*Devlet yurdunun çıkmaması*” (38 kişi), “*Elazığ’da ev fiyatlarının yüksek olması*” (5 kişi), “*üniversitede ilk senesinin olması, şehre gelişinin ilk yıl olması ve çevreye alışmak istemesi*” (20 kişi), “*ailesinin başka ilde oturması*” (30 kişi) gibi nedenlerden dolayı öğrenciler yurtta kaldıklarını ifade etmişlerdir.

Elazığlı olduğunuz halde neden yurttan kaldığınızı belirtir misiniz? Sorusuna ise öğrenciler; “evlerinin köyde olması” (1 kişi), “gece öğretiminin olması” (1 kişi), “ailesinin başka şehirde kalıyor olması” (1 kişi), “başka kalacak yerinin olmaması” (1 kişi), “ilçeden gelmesi/ İlçenin uzak olması” (2 kişi), “Elazığ’ın köyünden gelmesi/köyde yaşaması” (2 kişi), “güvenilir olması” (1 kişi), “akrabalarına yük olmak istememesi” (1 kişi), “anneannesiyle anlaşamıyor olması” (1 kişi) ve “dışarıda oturmak istememesi” (1 kişi) gibi nedenler ileri sürmüşlerdir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Araştırmadan elde edilen bulgulardan çıkarılabilecek sonuçlar şunlardır: Öğrencilerin yurt yönetiminden kaynaklanan sorunlara ilişkin görüşlerinin ortalamaları beslenme hizmetleri ile mekan ve araç yeterliği boyutlarında daha düşüktür. Bu iki boyutta daha fazla sorun olduğu sonucuna varılabilir.

Öğrencilerin %38,8’inin büyükşehirlerden geldikleri belirlenmiştir. Filiz (2011) tarafında yapılan araştırma sonuçlarına göre; sınıf sayısı büyüdükçe yurttan kalanların sayısının azaldığı, araştırmaya katılanların büyük çoğunluğunun %20 ile Ankara, daha sonra sırasıyla %7,7 ile İstanbul, %5,8 ile Bursa, %4,5 ile İzmir şehirlerinden (büyükşehirler/%37,8) geldikleri belirlenmiştir. Yazar tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre de, öğrencilerin okudukları sınıf seviyesi yükseldikçe yurttan kalanların sayısının azaldığı ve öğrencilerin 39’unun büyükşehirlerden geldikleri saptanmıştır. Sonuçlar benzerlik göstermektedir. Törnük (2010) tarafından yapılan araştırmaya katılan öğrencilerin % 62 gibi büyük bir kesimi şehirde büyüdüklerini ifade etmiştir. Güldiken ve Özekicioğlu (2004) tarafından yapılan araştırmaya katılan öğrencilerin % 25’inin büyük şehirden geldikleri tespit edilmiştir. Bu sonuçlar, Yazar’ın araştırma sonucu ile aynı değildir.

Öğrencilerin % 55,1’inin ailesinin aylık geliri 0-1300 TL arasındadır. Dolayısıyla ailelerin varlıklı olmadıkları söylenebilir. Ailelerin %78’inin aylık geliri ise, 1950 TL ve altındadır. Ekonomik durumu en yüksek olan ailelerin oranı ise, %9’dur. Özellikle bu gelir grubundaki ailelerin çocuklarının özel yurtlarda kalmaları düşündürücü olsa da bu durum, öğrencilerin öğrenim kredilerinden ya da değişik kurumların/ kuruluşların (Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı, Özel Vakıflar, Başbakanlık, Milli Eğitim Bakanlığı, Özel Şirketler) verdikleri burslardan yararlandıkları sonucunu da beraberinde getirmektedir. Kaldı ki öğrencilerin %51’i ikinci öğretimde okumaktadır ve bu öğrenciler bir de ikinci öğretim ücreti ödemektedir. Demek ki bu öğrencilerin, ailelerinin kendilerine gönderdiklerinin dışında da gelirleri olduğu söylenebilir. Güldiken ve Özekicioğlu (2004) tarafından yapılan araştırmada, özel yurtlarda barınan öğrencilerin yarısından fazlasının burs veya benzeri gelirlerinin olduğu saptanmıştır. Törnük (2010) tarafından yapılan araştırmaya katılan öğrencilerin örneklemin % 26.0’lık bir bölümünün ailesinin aylık ortalama geliri 1000 TL ve altındadır. Ekonomik durumu en yüksek olan öğrencilerin oranı ise %9.5’dir. Sivas Cumhuriyet üniversitesinde okuyan öğrencilerden araştırmaya katılanların yarısından fazlasının ailesi orta seviyede aylık gelire sahip olduğu, yani aylık gelirlerinin 2000 TL ve altında olduğu bulunmuştur. Araştırma sonuçlarının benzerlik gösterdiği söylenebilir. Güllü ve Kuşderci (2011) tarafından Devlet yurtlarında yapılan araştırmada da, öğrencilerin % 44’ünün ailesinin gelirinin 501-1000 TL aralığında, %29.6 ‘sının 500 TL ve daha az, %19.8’nin de 1001-1500 TL olduğu bulunmuştur. Bu sonuçlara göre yurtlarda barınan öğrencilerin ailelerinin gelir durumlarının düşük seviyede olduğu söylenebilir. Güldiken ve Özekicioğlu (2004) tarafından yapılan araştırmada, özel yurtlarda barınan öğrenci ailelerinin %30’unun aylık geliri 100-200 milyon arasında, %23 ‘ünün aylık geliri 200-300 milyon arasında, %29’unun aylık geliri 300-600 milyon arasında ve %18’inin aylık geliri de 600 milyon ve yukarıdadır. Bu veriler güncel verilerle ve Yazar’ın araştırmasında kullandığı verilerle kıyaslandığında benzer

oranların hesaplandığı saptanmıştır. Özel yurtlarda barınan öğrencilerin ailelerinin aylık gelirleri de oldukça düşüktür. Öğrencilerin aileleri ekonomik yönden genel olarak orta seviyeye sahiptir ve büyük çoğunluğu il merkezlerinde yaşamaktadır.

Öğrencilerin %47,2'sine göre yurttaki yemek ücreti yüksektir. %41'ine göre yurda son giriş saati erkendir. Araştırmada sorulan “*yurda en son giriş saatini belirtir misiniz?*” sorusunun cevabı da öğrencilerin, kaldıkları yurtların giriş saatlerine göre değişiklik göstermektedir (18:00, 19:00, 20:30, 21:00, 22:00, 23:00, 23:30, 23:55, 24:00, 01:00 gibi). Ayrıca “*yurda giriş saatleri erkendir*” ifadesine öğrencilerin %41'i evet erkendir, şeklinde cevap vermişlerdir. Güldiken ve Özekicioğlu (2004) tarafından yapılan özel yurtlarda barınan öğrencilerin uymakta zorlandığı kuralların başında giriş-çıkış saatleri (%14) gelmektedir. Bu sonuç, Yazar'ın yapmış olduğu araştırmayı, oran olarak desteklemese de öğrencilerin uymak zorunda oldukları öncelikli ve rahatsızlık duydukları kurallar bakımından benzerdir. Güllü ve Kuşderci (2011) tarafından Devlet yurtlarında yapılan araştırmada da, öğrenciler, “*yurtlara giriş saatleri uygundur*” ifadesine katıldıklarını, “*yurtlarda sunulan hizmetlerin fiyatları makul seviyededir*” ifadesine ise katılmadıklarını belirtmişlerdir.

Öğrencilerin %25,5'ine göre yurda ulaşımında sorun vardır. %39,8'ine göre de yurda dışarıdan değişik yiyecek ve su getirmek yasaktır. Doğan (2007) tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre; öğrenciler yemeklerin fiyatlarından orta düzeyde, genel olarak ulaşım hizmetlerinden orta düzeyde memnunken, yurda giriş-çıkış saatlerinden memnundurlar. Güldiken ve Özekicioğlu (2004) tarafından yapılan Cumhuriyet Üniversitesi yurtlarında kalan öğrencilerle yapılan çalışmada, devlet yurtlarında kalan öğrencilerin en önemli sorunlarından birisinin yeterince TV izleyememe olduğu ortaya çıkmıştır. Özel yurtlarda kalan öğrencilerin de ekonomik sıkıntılardan başka en önemli sorununun TV izleyememe olduğu belirlenmiştir. Yazar tarafından yapılan araştırmada ise, özel yurtlarda kalan öğrencilerin %32,5'i yurtlarda TV izleme odasının bulunmadığını ifade etmişlerdir. Devlet yurtlarıyla özel yurtların televizyon izleyememe sorunu benzerlik gösterse de ders çalışma konusundaki sorunlar tam olarak benzerlik göstermemektedir.

Öğrenciler, yöneticilerin ve yurttaki çalışanların öğrencilerle “genellikle” ilgilendiklerini ve saygılı davrandıklarını dolayısıyla çok önemli bir sorun olmadığını belirtmektedirler. Pasinlioğlu (2002) tarafından yapılan araştırmada; Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtlarda öğrencilerin yurt personelinin anlayışlı davranmalarını, şikayetlerini dinlemelerini, öğrenci yönetici ilişkileri hususunda yöneticilerin sık sık eğitim ve seminerlerle yetiştirilmesi ve geliştirilmesi gerektiği sonucu bulunmuştur. Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 20 Bölge Müdürlüğü'ne bağlı yurtlarda yaptırdığı anket çalışmasında, öğrencilerin % 36.9' u yurt yöneticileriyle olan ilişkilerinden memnun olduğunu, % 35.4' ü kısmen memnun olduğunu, % 15' i ilişkileri olmadığını, % 9.6' sı ise memnun olmadığını belirtmiştir (Yurtkur, 2000). Görüldüğü gibi kısmen memnun olanlar ve memnun olmayanların toplamları, yani yurt yöneticilerinden şikâyeti olanların sayısı memnun olanların sayısını geçmektedir. Sonuçlar benzerlik göstermemektedir. Ancak, özel yurtlarda kalan öğrencilerin devlet yurtlarında kalan öğrencilere göre yurt yönetimleriyle daha iyi ilişkiler içerisinde olduklarını söylemek mümkündür. Zaten özel yurtların kar elde etmek amaçlı açıldığı da düşünülecek olursa öğrenci kaybetmemek için öğrencilere daha iyi davranmak zorunda olduklarını söylemek mümkündür. Kara (2009) tarafından yapılan

araştırmanın sonucuna göre, Yurtkur ve özel yurtlardaki öğrencilerin önemli bir bölümü yurt yöneticileri ile olan ilişkilerinden memnun değildir. Tire (2002), Yurtkur yurtları ve özel yurtlarda yaptığı araştırmada yurt öğrencilerinin yöneticilerden memnuniyet oranını sırasıyla % 29.7 ve % 34.9 olarak bulmuştur. Doğan (2007) tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre; öğrenciler, genel olarak personelin tutum ve davranışlarından, sorunlarını ve önerilerini iletebilme kolaylığından, sorunlara ve önerilere karşı duyarlılıktan, tüm öğrencilere adil davranılması hususlarından memnundurlar. Güllü ve Kuşderci (2011) tarafından Devlet yurtlarında yapılan araştırmada da, öğrenciler, “yöneticiler öğrencilere düzeyli davranmaktadır” ifadesine ne katılıyorum ne de katılmıyorum şeklinde cevap vermişlerdir. Sonuçlar, Yazar tarafından yapılan araştırma sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Yapılan araştırma bulguları, yurtlarda öğrencilerle çalışanlar arasında önemli bir iletişim sorunu olduğunu göstermektedir.

Kahvaltıda gıdaların, yemek çeşitlerinin ve yemeklerinin lezzetinin yeterli olması, kantinin ihtiyacı karşılaması, odalarda buzdolabı bulunması, etüt odalarının öğrenciler için yeterli olması, çalışma odasındaki malzemelerin ihtiyaçları karşılaması ve ders çalışmak için öğrenci sayısına göre eğitim ortamının bulunması gibi hususların ise “bazen” sorun olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrenciler özellikle odalarda “nadiren” buzdolabı bulunduğunu, dolayısıyla bunun sorun olduğunu belirtmektedirler. Pasinlioğlu (2002) tarafından yapılan araştırmada; Kredi ve Yurtlar Kurumu’na bağlı yurtlarda öğrencilerin ders çalışabilecekleri mekanların, yani ders çalışma salonlarının sayısının artırılması, yurtlarda öğrencilerin grupla çalışabilecekleri odaların oluşturulması, yemeklerin kaliteli ve hijyenik şartlarda hazırlanması, sonuçları çıkmıştır. Doğan (2007) tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre de öğrenciler genel olarak ders çalışma olanağından orta düzeyde memnundurlar. Cumhuriyet Üniversitesi yurtlarında kalan öğrencilerle yapılan çalışmada ise, devlet yurtlarında kalan öğrenciler genel olarak ders çalışma olanağından orta düzeyde memnundurlar (Doğan, 2007). Yazar tarafından yapılan araştırmada ise, ders çalışmak için öğrenci sayısına göre yeterli eğitim ortamının bulunması konusunda öğrenciler bazen sorun olduğunu belirtmişlerdir. Devlet yurtlarıyla özel yurtlardaki ders çalışma konusundaki sorunlar tam olarak benzerlik göstermese de özel yurtlarda da bu konularda sorunların olduğunu söylemek mümkündür.

“Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” ve “mekan ve araç yeterliliği” boyutlarının her ikisinde de kadın öğrenciler yurtlardaki yönetim sorunlarının erkek öğrencilere göre daha fazla olduğunu düşünmektedirler. Öğrencilerin yönetim sorunlarına ilişkin görüşleri, okudukları bölümlere göre hiç bir boyutta anlamlı farklılık göstermemektedir. Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda birinci ve dördüncü sınıf öğrencileri, “mekan ve araç yeterliliği” boyutunda ise, birinci sınıf öğrencileri diğer sınıflarda okuyan öğrencilere göre yurtlardaki yönetim sorunlarının daha az olduğunu düşünmektedirler.

“Yönetici-çalışan-öğrenci iletişimi” boyutunda bir yıldan az yurttan kalan öğrenciler; “beslenme hizmetleri” boyutunda, üç-dört yıldır yurtlarda kalan öğrenciler; “mekan ve araç yeterliliği” boyutunda ise, bir yıldan az ve üç-dört yıldır yurttan kalan öğrenciler yurtlardaki yönetim sorunlarının daha az olduğunu belirtmişlerdir.

ÖNERİLER

1. Araştırma bulgularına göre; kahvaltıda gıdaların, yemek çeşitlerinin ve yemeklerin lezzetinin daha yeterli hale getirilmesi öğrencilerin yurttan memnuniyetini artıracaktır.

2. Odalarda buzdolabı bulundurulabilir.

3. Kantinin öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılaması, etüt odalarının öğrenciler için yeterli hale getirilmesi, çalışma odasındaki malzemelerin ihtiyaçları karşılaması ve ders çalışmak için öğrenci sayısına göre yeterli eğitim ortamının bulunması için gerekli tedbirlerin alınması öğrencilerin yurttan daha fazla memnun kalmasını sağlayabilir.

4. Yemek ücretlerinin azaltılması, yurda son giriş saatinin öğrencilerin isteği dikkate alınarak değerlendirilmesi ve ulaşım sorunu olan yurtların bu sorunlarını çözmeleri öğrencilerin yurttan daha fazla memnun kalmalarını sağlayabilir.

KAYNAKÇA

- BALCI, Ali (2009). Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntem, Teknik ve İlkeler. Ankara: Pegem Akademi (7.Baskı).
- BÜYÜKÖZTÜRK, Şener (2009). Bilimsel Araştırma Yöntemleri (4. Baskı). Ankara: Pegem Akademi
- DOĞAN, V. K. (2007). Alaeddin Keykubat Yerleşkesinde Yurtlarda Barınan Öğrencilerin Sorunlarının Eğitimlerindeki Başarı Düzeylerine Etkisi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- FİLİZ, Z. (2011). Servqual Yöntemiyle Yurt İşletmesinde Hizmet Kalitesinin Ölçülmesi. *International Journal of Research and Development*, 3 (1) January.
- GÜLDİKEN, N., Özekicioğlu, H. (2004). Anadolu Üniversitelerinde Ailelerinden Uzakta Öğrenim Gören Öğrencilerin Barınmaya İlişkin Sorunları. Cumhuriyet Üniversitesi. *İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 5 (1).
- GÜLLÜ, K. ve Kuşderci S. (2011). Yükseköğrenim Kredi Ve Yurtlar Kurumunun Verdiği Hizmetlerin Üniversite Öğrencileri Tarafından Algılanması: Sivas Yurtkur Örneği. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 30 (1), 185-209.
- KARA, Ö. (2009). Yükseköğrenimde Barınma Sorunu Türkiye’de Öğrenci Yurtları ve Dünyadan Örnekler. Antalya Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitim Yönetimi ve Denetimi Programı Yüksek Lisans Tezi
- KARASAR, Niyazi (2009). Bilimsel Araştırma Yöntemi. Kavramlar, İlkeler, Teknikler (4.Basım). Ankara.
- Milli Eğitim Bakanlığı (2010). Özel Öğrenci Yurtları Denetim Rehberi.
- Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik. R. G. 25659; (BKK 2009/15692); Değişiklik 2011, R. G. 27856.
- PASİNLİOĞLU, Y. (2002). Yükseköğretimde Yurtkur. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- TİRE, O. 2002. Yurtlarda Kalan Öğrencilerin Toplumsal Sorunları: Cumhuriyet Üniversitesi Örneği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

TÖRNÜK, T. (2010). Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde Okuyan ve İl Merkezinde Özel Yurtlarda Kalan Bayan Öğrencilerin Sosyo-Ekonomik ve Din Yapılarına Sosyolojik Bir Yaklaşım Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı Din Sosyolojisi Bilim Dalı.

Yüksek Öğrenim Kredi Ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü 2007 Yılı Faaliyet Raporu.

Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü Tarihçesi. <http://www.kyk.gov.tr/kyk/html/index.php> adresinden 20/03/2012 tarihinde indirilmiştir.

Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu (2001). Hizmet Kılavuzu, Ankara: YURTKUR Yayınları

Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu (2000). Öğrencilerin Yurt ve Üniversitelerde Yaşadıkları sorunlar. Ankara:YURTKUR Yayınları.